

forsvarligt, men man maa jo ved Omtalen af disse Forhold ikke glemme, at Nationalbanken efter den Maade, hvorpaa den er organiseret og virker, ikke i samme Grad som de private Banker træder i direkte Forbindelse med det laansøgende Publikum, idet Nationalbanken anser det for sin Hovedopgave at være Bankernes Bank. Det er jo ikke dens Opgave at skulle konkurrere med de private Banker, men derimod at stille Midler til de private Bankers Raadighed; det er Seddelbankens naturlige Opgave at gøre dette i det Omfang, hvori det er muligt.

Jeg skal om dette Spørgsmaal endnu blot bemærke, at Kreditforholdene efter det Indtryk, som man maa have, og som Nationalbanken ligeledes giver Udtryk for at have, dog vist neppe maa antages at være saa daarligere som af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard forudsat. Naar det ærede Medlem taler om de mange Tusinder, der i Øjeblikket staar ude af Stand til at rejse Penge selv mod god Sikkerhed, vil jeg dog dertil gerne sige, at saa vanskelige er Forholdene vist ikke i Øjeblikket. Naar der kan stilles fuldgod Sikkerhed, tror jeg dog, at man i Almindelighed vil være i Stand til at faa Laan, men jeg skal erkende — og det er sikkert rigtigt —, at de private Banker er meget tilbageholdende med at yde nye Laan. Men her maa man heller ikke stille for store Krav til de private Banker, thi Forholdene og de store Tab, som Bankerne har lidt, har ganske naturligt medført, at de er blevet meget forsigtige med deres Udlaan. Saavel Nationalbankens som de private Bankers Evne til at stille større Beløb til Erhvervslivets Raadighed har for øvrigt sin naturlige Begrænsning i de Midler, som Samfundet til dette Formaal opsamler gennem Opsparing, og en Gennemførelse af rimelig Sparsommelighed i offentlig og privat Økonomi vil derfor ogsaa paa dette Omraade, tror jeg, være af den allerstørste Betydning for en Tilbagevendt til bedre Kreditforhold.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa Spørgsmaal Nationalbanken vedrørende, idet han spurgte, om de Forhandlinger, som i sin Tid blev indledet angaaende Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Nationalbankens Afgift til Staten, var blevet fortsat. Paa Nationalbankens fornylig afholdte Generalforsamling blev det paagældende Spørgsmaal ogsaa berørt fra Aktionærside, og Repræsentantskabets fungerende Formand oplyste da som Svar paa det stillede Spørgsmaal, at saadanne Forhandlinger overhovedet ikke havde fundet Sted. Ifølge en Udskrift, som vi har faaet af National-

bankens Direktionsprotokol, er Forholdet det, at den tidligere Regering, da den stod paa Falderebet i November—December forrige Aar, i Forbindelse med Drøftelsen af Spørgsmaalet om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler overfor Nationalbanken havde udtalt, at den kunde ønske en Forhandling med Banken om dette Spørgsmaal, men at Bankens Direktion heroverfor havde tilkendegivet, at den ikke mente, at Afgiftsspørgsmaalet burde sættes i Forbindelse med det da foreliggende Spørgsmaal om Valutakreditternes Fornyelse, selv om Nationalbanken i øvrigt selvfølgelig var villig til at drøfte mulige Ændringer i Oktrojen. Efter den nuværende Regerings Tiltræden er Afgiftsspørgsmaalet ligeledes lejlighedsvis blevet berørt overfor et Medlem af Nationalbankens Direktion, men det er i øvrigt Regeringens Opfattelse, at det paagældende Spørgsmaal og det i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal om Ændring og eventuel Fornyelse af Nationalbankens Oktroj ikke hensigtsmæssigt lader sig behandle, forinden Statens og Nationalbankens Mellemværende i Henhold til Valutaoverenskomsten er endeligt afviklet, men det vil jo ogsaa ske efter Udløbet af Nationalbankens nu løbende Regnskabsaar. Naar denne Overenskomst er endeligt afviklet, vil Tidspunktet formentlig være inde til at optage ikke blot dette Spørgsmaal til Forhandling med Nationalbanken, men ogsaa adskillige andre Spørgsmaal Oktrojen vedrørende.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Stauning rejste Spørgsmaal: hvorvidt det er foreneligt med Nationalbankens Oktroj, at en af Bankens Direktører er indtraadt som Bestyrelsesmedlem i Det Forenede Dampskibsselskab — jeg bemærker her udtrykkeligt, at det er en af de kongevalgte Direktører —, skal jeg oplyse, at Nationalbanken anser det for ganske utvivlsomt, at Oktrojen ikke forbyder noget saadant. Den Bestemmelse, hvortil der sigtes, gaar ud paa, at Bankens Direktører ikke maa være Deltagere, aktive eller passive, i noget ansvarligt Firma, som driver Handelsvirksomhed m. v., ved aktive eller passive Deltagere maa jo forstaaes, at de ikke er Interessenter og derigennem personlig ansvarlige i et saadant Firma, det tager utvivlsomt ikke Sigte paa Aktieselskaber. Bestemmelsen hidrører fra Loven af 12. Juli 1907 om Forlængelse af Nationalbankens Oktroj. I denne Lov blev Bestemmelsen indføjet ved et enstemmigt tiltraadt Ændringsforslag under Lovforslagets Behandling i Landstinget. Saa vidt vides, foreligger